

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

6. července 2005*

Ve věci T-148/04,

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, se sídlem v Mechelenu (Belgie), původně zastoupená R. Ergecem a K. Möricem, poté B. Lissoir, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené L. Parpalou a E. Manhaevem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

podporované

Wagon-Lits Travel SA, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupenou F. Herbertem, H. Van Peer, advokáty, a D. Harrisonem, solicitor, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise o nepřidělení položky č. 1 žalobkyni v rámci zakázky, která byla předmětem oznámení 2003/S 143 129409, na poskytování služeb cestovní kanceláře a rozhodnutí Komise o přidělení této položky jiné společnosti, a jednak návrh na náhradu škody, kterou žalobkyně utrpěla v důsledku zamítnutí její nabídky,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),**

ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. S. Papasavvas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. března 2005,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Zadávání veřejných zakázek na služby Komise podléhá ustanovením části první hlavy V nařízení Rady (ES, EURATOM) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), jakož i ustanovením nařízení Komise (ES, EURATOM) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145, dále jen „prováděcí pravidla“). Tato ustanovení vycházejí ze směrnic Společenství v této oblasti a zvláště pro veřejné zakázky na služby ze směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/52/ES ze dne 13. října 1997 (Úř. věst. L 328, s. 1; Zvl. vyd. 06/03, s. 3).

- 2 Článek 100 odst. 1 finančního nařízení stanoví, že „[s]chvalující osoba rozhodne v souladu s kritérii výběru a kritérii pro udělení zakázky předem stanovenými v zadávací dokumentaci a v souladu s pravidly o zadávání zakázek, komu bude zakázka přidělena“. Článek 97 odst. 2 finančního nařízení a čl. 138 odst. 1 písm. b) a odst. 2 prováděcích pravidel uvádějí, že veřejná zakázka může být zadána výběrem hospodářsky nejvýhodnější nabídky, tedy takové nabídky, která představuje nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou.

3 Článek 100 odst. 2 finančního nařízení uvádí:

„[Z]adavatel sdělí každému zájemci nebo uchazeči, jehož přihláška nebo nabídka byla odmítnuta, důvody odmítnutí [...] Od zveřejnění některých informací však může být upuštěno, pokud by to bylo překážkou uplatnění zákona, bylo v rozporu s veřejným zájmem nebo by to poškozovalo oprávněné obchodní zájmy veřejných nebo soukromých podniků nebo by to mohlo mezi nimi narušit korektní hospodářskou soutěž.“

4 Článek 139 odst. 1 prováděcích pravidel stanoví, že „[p]okud se pro danou zakázku zdají být nabídky neobvykle nízké, požaduje zadavatel, dříve než je odmítne pouze z tohoto důvodu, písemné upřesnění základních prvků nabídky, které považuje za podstatné, a ověřuje základní prvky po vysvětlení stran podle jejich zdůvodnění“.

5 Článek 146 odst. 4 prováděcích pravidel uvádí, že „[v] případě neobvykle nízkých nabídek podle článku 139 tohoto nařízení si hodnotící výbor vyžádá související informace týkající se složení nabídky“.

Skutkový základ sporu

6 Rámcovou smlouvou 98/16/IX.D.1/1 ze dne 13. ledna 1999 svěřila Komise společnosti Belgium International Travel řízení služeb cestovní kanceláře určených jejím zaměstnancům v Bruselu. Tato smlouva byla uzavřena na počáteční dobu dvou

let s možností trojího prodloužení její platnosti vždy o jeden rok, tedy na dobu od 1. dubna 1999 do 31. března 2004. Dodatkem ze dne 27. února 2001 byla zmíněná smlouva postoupena žalobkyni.

- 7 Ve vyhlášení veřejné zakázky ze dne 30. května 2003 zveřejněném v *Dodatku k Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2003, S 103) Komise podala výzvu k podávání nabídek v rámci omezeného řízení pod referenčním číslem ADMIN/D1/PR/2003/051 pro poskytování služeb cestovní kanceláře týkajících se služebních cest úředníků a zaměstnanců pověřených služebními cestami a všech ostatních osob cestujících na náklady nebo na žádost orgánů a útvarů Společenství.
- 8 Ze spisu vyplývá, že tato výzva k podávání nabídek byla Komisí zrušena v návaznosti na odstoupení některých orgánů Společenství od zakázky.
- 9 Dne 29. července 2003 Komise na základě finančního nařízení a prováděcích pravidel zveřejnila v *Dodatku k Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2003, S 143) pod referenčním číslem 2003/S 143-129409 novou výzvu k podávání nabídek podle omezeného řízení pro poskytování služeb cestovní kanceláře týkajících se služebních cest úředníků a zaměstnanců pověřených služebními cestami a všech ostatních osob cestujících na náklady nebo na žádost orgánů a útvarů Společenství (část II.1.6 vyhlášení veřejné zakázky). Zakázka se skládala z několika položek, z nichž každá odpovídala místu poskytování služeb, přičemž tyto položky zahrnovaly Brusel (položka č. 1), Lucemburk (položka č. 2), Grange (položka č. 3), Ispra (položka č. 4), Geel (položka č. 5), Petten (položka č. 6) a Seville (položka č. 7).
- 10 Doporučeným dopisem ze dne 28. listopadu 2003 žalobkyně předložila Komisi nabídku pro položky č. 1, 2, 3, 5, 6 a 7 uvedené zakázky.

- 11 Dopisem ze dne 24. února 2004 Komise oznámila žalobkyni, že její nabídka pro položku č. 1 zakázky (dále jen „položka č. 1“ nebo „sporná zakázka“) nebyla vybrána, jelikož poměr mezi kvalitou a cenou je nižší než u vybrané nabídky. Tento dopis ze dne 24. února 2004 upřesňuje:

„Po přezkumu podání obdržených v reakci na naši výzvu k podávání nabídek Vám s politováním sdělujeme, že Vaše nabídka pro položky č. 1, 2, 3 a 7 předmětné zakázky nemohla být vybrána. Důvody zamítnutí Vaší nabídky jsou následující:

Položka č. 1 (Brusel)

Bylo zjištěno, že poměr mezi kvalitou a cenou Vaší nabídky (51,55) je nižší než tento poměr v nabídce společnosti, v jejímž případě bylo navrženo přidělení zakázky (87,62) [...]“

- 12 Dopisem ze dne 8. března 2004 žalobkyně požadovala od Komise sdělení podrobnějších informací, pokud jde o volbu vybrané nabídky pro spornou zakázku. Žalobkyně Komisi rovněž navrhl, aby pozastavila řízení o přidělení této zakázky a aby na tuto zakázku s vybranou společností neuzavírala smlouvu.
- 13 Dopisem ze dne 16. března 2004 Komise poskytla žalobkyni informace týkající se odůvodnění rozhodnutí ze dne 24. února 2004 o nepřidělení sporné zakázky a rozhodnutí o přidělení této zakázky jiné společnosti (dále jen „rozhodnutí o nepřidělení“, respektive „rozhodnutí o přidělení“). Komise mimo jiné upřesnila, že nabídka žalobkyně získala 51,55 bodů, zatímco vybraná nabídka společnosti Wagon-Lits Travel (dále jen „WT“ nebo „vedlejší účastník“) obdržela 87,62 bodů po analýze

kvality a analýze finančních aspektů, a že v důsledku toho byla nabídka WT hospodářsky nejvýhodnější nabídkou, která odůvodnila přidělení sporné zakázky této společnosti. Komise rovněž uvedla, že ačkoliv byla nabídka WT výrazně pod cenovou úrovní nabídky žalobkyně (index 100 pro WT a index 165,56 pro žalobkyni), tato nabídka „se nejevila jako neobvykle nízká, a nebylo tedy nutné použít ustanovení článku 139 [prováděcích pravidel]“.

- 14 Faxem ze dne 17. března 2004 Komise žalobkyni navrhla prodloužení rámcové smlouvy 98/16/IX.D.1/1 o službách cestovní kanceláře, jejíž doba platnosti měla uplynout dne 31. března 2004, až do 27. června 2004 včetně.
- 15 Dopisem ze dne 19. března 2004 Komise odůvodnila svůj návrh výše uvedeného prodloužení platnosti rámcové smlouvy tím, že nemůže dojít ke sdělení pokynů nové smluvní straně, tedy WT, a k nabytí účinnosti nové smlouvy v době uplynutí platnosti stanovené uvedenou rámcovou smlouvou. Tento dopis totiž upřesňoval, že z důvodu „nezkratitelných lhůt a nezávisle na vůli Komise a smluvního partnera nemůže dojít ke sdělení pokynů nové smluvní straně a k nabytí účinnosti nové smlouvy v původní době uplynutí platnosti smlouvy uzavřené s [žalobkyní]“.
- 16 Faxem ze dne 22. března 2004 žalobkyně oznámila Komisi, že si nepřeje prodloužit rámcovou smlouvu, a že v důsledku toho platnost této smlouvy uplyne dne 1. dubna 2004.
- 17 Dopisy ze dne 23. a 26. března 2004 Komise žádala žalobkyni, aby předala WT seznamy „profilů cestujících“, které zpracovala za účelem „zajištění kontinuity služby v oblasti služebních cest“. Dopisy ze dne 25. a 31. března 2004 žalobkyně Komisi oznámila, že WT odmítá předat uvedené seznamy.

- 18 Dne 31. března 2004 Komise uzavřela smlouvu s WT na poskytování služeb cestovní kanceláře v Bruselu. Tato smlouva vstoupila v platnost dne 1. dubna 2004 s dodatkem, který umožňoval novému smluvnímu partnerovi poskytování služeb „ex-plant“ (v kancelářích WT) v přechodném období od 1. dubna do 19. května 2004.

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 19 Návrhem zapsaným v kanceláři Soudu dne 26. dubna 2004 podala žalobkyně tuto žalobu jednak na neplatnost rozhodnutí o nepřidělení a rozhodnutí o přidělení a jednak na náhradu škody, kterou utrpěla v důsledku těchto dvou rozhodnutí.
- 20 Dne 26. dubna 2004 žalobkyně podala návrh na rozhodnutí v urychleném řízení podle článku 76a jednacího řádu Soudu. Tento návrh byl zamítnut rozhodnutím Soudu ze dne 10. června 2004.
- 21 Samostatným podáním zapsaným v kanceláři Soudu dne 26. dubna 2004 žalobkyně podala návrh na předběžné opatření směřující jednak k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí o nepřidělení a rozhodnutí o přidělení a jednak k tomu, aby bylo nařízeno Komisi, aby přijala opatření nezbytná k pozastavení účinků rozhodnutí o přidělení nebo účinků smlouvy uzavřené v návaznosti na toto rozhodnutí. Tento návrh byl zamítnut usnesením předsedy Soudu ze dne 27. července 2004, přičemž bylo vyhrazeno rozhodnutí o nákladech tohoto řízení.

- 22 V podání doručeném kanceláři Soudu dne 9. června 2004 WT navrhla své vstoupení do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů Komise. Usnesením ze dne 14. července 2004 předseda druhého senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. WT podala vyjádření vedlejšího účastníka a ostatní účastníci řízení podali svá vyjádření k tomuto vyjádření vedlejšího účastníka ve stanovených lhůtách.
- 23 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření uvedených v článku 64 jednacího řádu požádal Komisi o zodpovězení několika otázek a WT požádal jednak o zodpovězení otázky a jednak o předložení nedůvěrné kopie finanční a technické nabídky předložené v rámci dotyčného nabídkového řízení. Dopisem ze dne 9. února 2005 Komise předložila své odpovědi na otázky Soudu a dopisem ze dne 14. února 2005 WT poskytla požadovaný dokument a předložila svou odpověď na otázku Soudu.
- 24 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil rozhodnutí o nepřidělení;

 - zrušil rozhodnutí o přidělení;

 - určil, že protiprávnost, které se Komise dopustila, je pochybením, které zakládá odpovědnost Komise;

- podle článku 64 jednacího řádu nařídil Komisi předložení všech dokumentů týkajících se přidělení položky č. 1, které má k dispozici;

- odkázal žalobkyni ke Komisi za účelem ohodnocení způsobené újmy;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

25 Komise navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu v plném rozsahu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

26 Vedlejší účastník navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K návrhům na zrušení

- 27 Na podporu svých návrhů na zrušení se žalobkyně dovolává v zásadě dvou žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení článku 146 prováděcích pravidel a zjevně nesprávného posouzení finančních nabídek. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení kvality nabídek.

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 146 prováděcích pravidel a zjevného pochybení v posouzení finančních nabídek

Argumenty účastníků řízení

- 28 Žalobkyně shledává, že Komise tím, že nepovažovala nabídku WT za neobvykle nízkou, v důsledku čehož nedodržela svou povinnost vyžádat si od WT upřesnění základních prvků nabídky, porušila článek 146 prováděcích pravidel vzhledem k tomu, že podle ní nebyl článek 139 prováděcích pravidel v projednávaném případě použitelný.
- 29 Podle žalobkyně cena nabídky WT byla o 42 % nižší než průměr mezi nabídkou žalobkyně a nabídkou třetího uchazeče, který předložil ještě vyšší cenovou nabídku, když nabídka žalobkyně obdržela za svou cenu index 165,56 a dražší nabídka index 181,13. Tento značný rozdíl měl vést Komisi k tomu, aby posoudila nabídku WT jako neobvykle nízkou, zejména když žalobkyně v dopise ze dne 8. března 2004 oznámila Komisi své pochybnosti o důvěryhodnosti obsahu nabídky WT.

- 30 Žalobkyně zdůrazňuje, že i když má Komise značnou posuzovací pravomoc, pokud jde o skutečnosti, které mají být zohledněny za účelem přijetí rozhodnutí o zadání zakázky na základě výzvy k podávání nabídek, soud Společenství nicméně prověřuje, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i věcnou správnost skutkových zjištění, absenci zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 27. září 2002, Tideland Signal v. Komise, T-211/02, Recueil, s. II-3781, bod 33).
- 31 V tomto ohledu žalobkyně připomíná, že Soud ve svém rozsudku ze dne 25. února 2003, Renco v. Rada (T-4/01, Recueil, s. II-171, bod 76) shledal, že Rada „musí [...] zkoumat důvěryhodnost a vážnost nabídek, které se jí zdají být obecně podezřelé, což nutně předpokládá, že případně musí požádat o upřesnění jednotlivých cen, které se jí zdají být podezřelé, *a fortiori* pokud jich je více“, a že mimoto „skutečnost, že bylo shledáno, že nabídka žalobkyně je v souladu se specifikacemi, nezbavuje Radu povinnosti podle téhož článku prověřit ceny nabídky, pokud vyvstanou pochybnosti o jejich důvěryhodnosti v průběhu přezkumu nabídek a po počátečním posouzení jejich souladu“.
- 32 V projednávaném případě žalobkyně zdůrazňuje, že cena služeb cestovní kanceláře je pro každou položku složena jednak z „nákladů na řízení“ („Management fee“), které představují řádnou odměnu cestovní kanceláře za náklady na řízení spojené se služebními cestami personálu evropských orgánů a agentur, a jednak z „transakčních nákladů“ („Transaction fee“), které představují řádnou odměnu cestovní kanceláře za administrativní náklady spojené se služebními cestami jiných osob, než je personál evropských orgánů a agentur, ale které cestují na žádost evropských orgánů a agentur.
- 33 Žalobkyně připomíná, že „náklady na řízení“ se skládají ze mzdových nákladů, provozních nákladů a všeobecných nákladů. Podle žalobkyně představují mzdové náklady hlavní část „nákladů na řízení“, a tedy hlavní část ceny za služby cestovní kanceláře týkající se položky č. 1. Žalobkyně také ve své finanční nabídce shledala, že

mzdové náklady představují 79,5 % „nákladů na řízení“. Vzhledem k tomu, že cena služeb cestovní kanceláře je v zásadě založena na mzdových nákladech, Komise měla podle žalobkyně posoudit cenu navrhovanou WT jako neobvykle nízkou.

- 34 Za těchto podmínek žalobkyně shledává, že jedinou možností jak snížit mzdové náklady, a tedy cenovou nabídku bylo citelné snížení počtu zaměstnanců přidělených k provedení zakázky nebo výše jejich odměn ve vztahu k návrhům žalobkyně. Taková snížení by nutně vedla ke snížení kvality služeb.
- 35 Pokud jde zaprvé o odměny, žalobkyně zdůrazňuje, že specifikace připojené k zadávací dokumentaci stanovily, že služby cestovní kanceláře měly být poskytovány v prostorách evropských orgánů nebo agentur. Pracovní smlouvy zaměstnanců jsou tak podřízeny belgickému právu, které ukládá stanovení minimální mzdy v pracovních smlouvách.
- 36 Pokud jde zadruhé o počet zaměstnanců, žalobkyně shledává, že k zaručení kvality služeb je vyžadováno zaměstnání 39 osob. Jelikož náklady na personál nelze snížit, významný cenový rozdíl mezi nabídkou WT a nabídkami dvou dalších uchazečů umožňuje shledat existenci neobvykle nízké nabídky. Žalobkyně uvádí, že i když je možné předložit konkurenceschopnější nabídku, než je její, rozdíl o 42 % je v každém případě obtížné odůvodnit.
- 37 Navíc žalobkyně poznamenává, že Komise nesprávně věnovala pozornost vztahu mezi množstvím transakcí a „náklady na řízení“, když toto kritérium nebylo uvedeno ve specifikacích. V tomto ohledu žalobkyně zdůrazňuje, že neexistuje žádná úměra

mezi množstvím transakcí pro položky č. 1 a 2 a odhadovanými rozpočty pro uvedené položky. Odhadovaný rozpočet pro položku č. 2 představuje pouze 12,58 % odhadovaného rozpočtu pro položku č. 1. Mimoto odhadované množství transakcí pro položku č. 2 představuje pouze 22,8 % odhadovaného množství transakcí pro položku č. 1.

- 38 Nakonec žalobkyně poznamenává, že Komise použila jiná kritéria, než která byla uvedena ve specifikacích, jednak pokud jde o „náklady na řízení“ a jednak tím, že zohlednila systém prémie navrhaný WT a její technické a logistické prostředky.
- 39 Podle Komise nabídka předložená WT nebyla neobvykle nízká, a použití článku 139 prováděcích pravidel tedy nebylo nezbytné. Použití slova „zdají“ dokládá vůli zákonodárce Společenství udělit zadavateli široký prostor pro uvážení v nabídkovém řízení. Komise navíc uvádí, že z téhož článku vyplývá, že neobvykle nízká nabídka není sama o sobě protiprávní, jelikož je možné vzít do úvahy odůvodnění vysvětlující obsah neobvykle nízké nabídky.
- 40 Komise zdůrazňuje, že neexistoval významný rozdíl mezi průměrnými „transakčními náklady“ nabídnutými žalobkyní a WT, zatímco nezanedbatelný rozdíl existoval, pokud jde o výši „nákladů na řízení“ nabídnutých oběma uchazeči.
- 41 Co se týče mzdových nákladů, WT správně vyhodnotila nezbytný počet osob především na základě poměru „průměrného ročního množství transakcí na pracovníka“. Mimoto Komise poznamenává, že jiná nabídka navrhovala rovněž menší počet konzultantů, než jaký navrhovala žalobkyně. S ohledem na náklady na osobu Komise zdůrazňuje, že WT navrhla druhou nejnižší cenu, zatímco sama žalobkyně stanovila nejvyšší cenu.

- 42 Pokud jde o všeobecné náklady, nabídka WT stanovila daleko nižší všeobecné náklady než žalobkyně.
- 43 Hodnotící výbor rovněž zohlednil různé parametry za účelem hodnocení soudržnosti nabídek týkající se „nákladů na řízení“. Posledně uvedený jednak analyzoval průměrnou cenu jedné transakce „služební cesty“ hrazenou jako „náklady na řízení“ ve vztahu k průměrné ceně jedné transakce „ostatní služební cesty“ hrazené jako „transakční náklady“. Tato průměrná cena činila 32,94 EUR proti 14,37 EUR u žalobkyně a 16 EUR proti 15,66 EUR u WT. Kromě toho byla porovnána výše „nákladů na řízení“ ve vztahu k položce č. 1 (Brusel) a výše těchto nákladů ve vztahu k položce č. 2 (Lucemburk) v závislosti na úměrném množství u každé položky. Z této analýzy vyplynulo, že „náklady na řízení“ WT pro položku č. 1 byly 3,64krát vyšší než ty, které byly navrženy pro položku č. 2 u 3,56krát vyššího množství služebních cest. „Náklady na řízení“ žalobkyně byly, zdá se, významnější pro položku č. 1, jelikož posledně uvedené byly 7,89krát vyšší než ty, které byly navrženy pro položku č. 2 rovněž u 3,56krát vyššího množství.
- 44 S ohledem na tuto analýzu Komise shledala, že nabídka WT byla realistická, vyvážená a přiměřená. Zdůrazňuje, že analýza je založena na objektivních a srovnatelných parametrech mezi nabídkami, což umožnilo posouzení soudržnosti mezi technickým obsahem a cenovou úrovní nabídky.
- 45 Komise rovněž zdůrazňuje skutečnost, že vzala do úvahy systém prémie WT [rozdělení slev vyjednaných kancelářů u nákupních cen letenek ve vztahu k cenám International Air Transport Association (Mezinárodní asociace leteckých přepravců), dále jen „IATA“ mezi kancelář a Komisi]. Komise se totiž domnívá, že systém prémie je relevantním prvkem jednak pro posouzení případného příjmu, se kterým může uchazeč počítat vedle odměny za služby, a jednak pro posouzení hospodářské vyváženosti nabídky týkající se „nákladů na řízení“.

- 46 WT se domnívá, že Komise prokázala, že provedla podrobný a přesný porovnávací přezkum, a její nabídka se tedy nemůže jevit jako neobvykle nízká.

Závěry Soudu

- 47 Úvodem je třeba připomenout, že Komise má širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o skutečnosti, které mají být zohledněny za účelem přijetí rozhodnutí o zadání zakázky na základě výzvy k podávání nabídek, a že kontrola Soudu se musí omezit na prověření, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i věcné správnosti skutkových zjištění, absence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudky Soudu ze dne 24. února 2000, ADT Projekt v. Komise, T-145/98, Recueil, s. II-387, bod 147, a ze dne 26. února 2002, Esedra v. Komise, T-169/00, Recueil, s. II-609, bod 95).
- 48 Je rovněž namístě připomenout, že podle článku 97 finančního nařízení „[z]akázka může být zadána automatickým výběrem nabídky nebo přijetím nabídky, která je hospodářsky nejvýhodnější“. Mimoto podle článku 138 prováděcích pravidel „nabídkou hospodářsky nejvýhodnější je nabídka, která představuje nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou s ohledem na kritéria odůvodněná předmětem zakázky“.
- 49 Krom toho z článku 139 prováděcích pravidel vyplývá, že zadavatel má povinnost před odmítnutím nabídky umožnit uchazeči vysvětlit nebo i odůvodnit údaje v jeho nabídce, pokud se domnívá, že nabídka je neobvykle nízká. Povinnost prověřit vážnost nabídky také vyplývá z předběžných pochybností o její důvěryhodnosti s tím, že hlavním předmětem tohoto článku je mimo jiné umožnit, aby uchazeč nebyl vyloučen z řízení, aniž měl možnost zdůvodnit obsah své nabídky, která se jeví jako neobvykle nízká.

- 50 Uplatnění článku 146 prováděcích pravidel je úzce spojeno s uplatněním článku 139 prováděcích pravidel, jelikož hodnotící výbor je povinen požadovat upřesnění základních prvků nabídky dříve, než ji případně odmítne, pouze když je nabídka považována za neobvykle nízkou ve smyslu posledně uvedeného článku. V rozporu s tím, co uplatňuje žalobkyně, v případě, kdy se nabídka nejeví jako neobvykle nízká podle zmíněného článku 139, článek 146 prováděcích pravidel není relevantní. Vzhledem k tomu tedy, že hodnotící výbor v projednávaném případě neměl žádný úmysl odmítnout nabídku WT, jelikož se mu tato nabídka nejevila jako neobvykle nízká, článek 139 prováděcích pravidel je irrelevantní.
- 51 Co se týče přidělení sporné zakázky, z článku 6 specifikací vyplývá, že „pro každou položku bude zakázka přidělena uchazeči, který předloží hospodářsky nejvýhodnější nabídku s ohledem na kvalitu navrhovaných služeb a nabídnuté ceny“. Podle ustálené judikatury nemusí být každé z kritérií pro udělení zakázky použité zadavatelem za účelem zjištění hospodářsky nejvýhodnější nabídky nutně čistě hospodářské povahy, neboť nemůže být vyloučeno, že faktory, které nejsou čistě hospodářské povahy, mohou z pohledu zadavatele ovlivnit hodnotu nabídky (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. září 2002, Concordia Bus Finland, C-513/99, Recueil, s. I-7213, bod 55, a výše uvedený rozsudek Renco v. Rada, bod 67):
- 52 V projednávaném případě je cena služeb cestovní kanceláře složena ze dvou hlavních prvků: i) „nákladů na řízení“, které představují celkovou měsíční částku zahrnující mzdové náklady, provozní náklady a všeobecné náklady a ii) „transakčních nákladů“, které představují odměnu cestovní kanceláři za administrativní náklady týkající se služebních cest osob cestujících na žádost evropských orgánů a agentur.
- 53 Soud poznamenává, že žalobkyně nepochybně „transakční náklady“ navrhované WT, ale napadá pouze výši „nákladů na řízení“ navržených posledně uvedenou. Je

tak třeba určit, zda se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení s ohledem na finanční stránku „nákladů na řízení“ s jejich různými aspekty, kdy nabídka „nákladů na řízení“ WT byla nejlevnější, nabídka „nákladů na řízení“ žalobkyně byla nejdražší a dvě ostatní nabídky se nacházely mezi těmito dvěma nabídkami.

Mzdové náklady

- 54 Je namístě uvést, že mzdové náklady jsou stanoveny v závislosti jednak na počtu zaměstnanců a jednak na nákladech vynaložených na každého zaměstnance.
- 55 Pokud jde zaprvé o počet zaměstnanců, je třeba poznamenat, že tento počet může být užitečným ukazatelem s ohledem na případné podhodnocení potřeb nezbytných pro řádné poskytování služeb, které jsou předmětem výzvy k podávání nabídek. Nicméně tento údaj nemůže být považován za rozhodující ukazatel, jelikož účinnost organizační struktury uchazeče může odůvodnit menší počet zaměstnanců.
- 56 V projednávaném případě Soud uvádí, že za účelem stanovení nezbytného počtu zaměstnanců WT vycházela z „průměrného ročního množství transakcí na pracovníka“, přičemž tento výpočet byl založen na objektivním a realistickém kritériu. V odpovědi na písemnou otázku Soudu WT uvedla, že počet zaměstnanců, který odhaduje jako nezbytný pro položku č. 1 je 29, přičemž jiná nabídka navrhovala ještě menší počet.

- 57 Odhad žalobkyně, podle kterého je k poskytování služeb nutných 39 osob, není relevantní, jelikož není vyloučené, že ostatní uchazeči jsou schopni navrhnout menší počet zaměstnanců zejména díky výkonnějšímu provoznímu režimu a větší technické konkurenceschopnosti.
- 58 Soud tedy shledává, že žalobkyně po právní stránce dostatečně neprokázala, že odhad WT s ohledem na počet zaměstnanců byl nepřiměřený a že posledně uvedená uvedený počet podhodnotila.
- 59 Pokud jde zadruhé o náklady na osobu, je třeba připomenout, že WT navrhla druhou nejnižší cenu na osobu, zatímco sama žalobkyně navrhla nejvyšší cenu.
- 60 Ve světle tohoto zjištění se zdá, že WT nebyla jediným hospodářským subjektem, který odhadl nižší náklady na potřeby nezbytné pro položku č. 1, než jaké odhadla žalobkyně. Mimoto skutečnost, že další uchazeč navrhl nižší náklady na osobu než vybraný uchazeč, mohla utvrdit zadavatele v závěru, že ceny navržené WT nebyly neobvykle nízké.
- 61 Soud uvádí, že žalobkyně se ve své argumentaci omezuje na skutečnost, že WT navrhla buď nedostatečný počet zaměstnanců nebo neobvykle nízkou odměnu poskytnutou posledně uvedeným. Je však třeba uvést, že žalobkyně nepředložila důkazy, který by prokázaly, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení. Zadavatel tedy mohl stanovit, že počet zaměstnanců navržený WT byl logický a že vybraná nabídka nebyla neobvykle nízká.

Provozní náklady

- 62 Co se týče provozních nákladů, z přílohy 2 specifikací vyplývá, že tyto náklady jsou složeny jednak z nákladů vztahujících se k době mezi datem zaplacení faktur cestovní kanceláří jejím dodavatelům a datem zaplacení faktur cestovní kanceláře Komisí a jednak ze všech ostatních výdajů a nákladů na řízení týkajících se vybavení, předmětů spotřeby, údržby a provozu informačního a komunikačního zařízení, použitých pro účely plnění smlouvy.
- 63 V tomto ohledu žalobkyně nepředložila důkaz, že provozní náklady odhadnuté WT byly neobvykle nízké, a ve svých písemnostech se omezila pouze na popis složek uvedených nákladů, aniž by vysvětlila v čem bylo jejich ohodnocení WT neobvykle nízké.

Všeobecné náklady

- 64 Co se týče všeobecných nákladů, je namíste uvést, že Komise mohla konstatovat, že nabídka WT obsahovala výrazně nižší všeobecné náklady než nabídka žalobkyně. S ohledem na tento bod je třeba poznamenat, že uchazeči provádí ohodnocení podle své praxe a zkušeností. Odhady žalobkyně tedy nemohou být považovány za standardní vzhledem k tomu, že organizační specifičnost každého uchazeče může odůvodnit existenci nižších nákladů.

- 65 Mimoto podle Komise se WT snažila „minimalizovat náklady při zaručení vysoké úrovně kvality tím, že spoléhala na velmi výkonnou infrastrukturu a technologie, díky pokročilým postupům produktivity“. Z písemné odpovědi na otázku Soudu vyplývá, že Komise zohlednila zejména skutečnost, že WT mohla navrhnout optimální řešení pro poskytování služeb za účelem snížení nákladů, ale rovněž inovační informační řešení. Navíc vyčerpávající popis technických a logistických zdrojů nabídky WT umožnil Komisi ujistit se, že použitá infrastruktura a rozvinuté nástroje budou zaměřeny na produktivitu a snížení nákladů při zaručení účinnosti služeb. Technická nabídka také vyzdvihovala zájem na dodávání nejlepších služeb s nejmenšími náklady.
- 66 Ve světle těchto ukazatelů tedy Soud shledává, že Komise prověřila, že všeobecné náklady zaručují řádné poskytování předpokládaných služeb a že vybraná nabídka je důvěryhodná a vážná.
- 67 Je třeba rovněž uvést, že hodnotící výbor prověřil soudržnost „nákladů na řízení“, když porovnal zaprvé průměrnou cenu jedné transakce „služební cesty“ hrazenou jako „náklady na řízení“ a průměrnou cenu jedné transakce „ostatní služební cesty“ hrazenou jako „transakční náklady“. Tato analýza ukázala, že tato cena byla, pokud jde o nabídku žalobkyně, přibližně dvakrát vyšší než průměrná cena jedné transakce hrazená jako „transakční náklady“ (32,94 EUR proti 14,37 EUR), oproti nabídce WT, která navrhovala velmi málo odlišné ceny (16 EUR proti 15,66 EUR).
- 68 Hodnotící výbor zadruhé porovnal výši „nákladů na řízení“ pro položky č. 1 (Brusel) a č. 2 (Lucemburk) v závislosti na úměrném množství u každé položky. Nabídka předložená WT se tak zadavateli mohla jevit jako důvěryhodná, jelikož „náklady na řízení“ pro položku č. 1 byly 3,64krát vyšší než ty, které byly navrženy pro položku

č. 2 u 3,56krát vyššího množství služebních cest, což je odůvodněný poměr, ze kterého není zřejmá nesoudržnost v navržených cenách. Naopak „náklady na řízení“ žalobkyně byly, zdá se, mnohem významnější pro položku č. 1, jelikož posledně uvedené byly 7,89krát vyšší než ty, které byly navrženy pro položku č. 2 rovněž u 3,56krát vyššího množství.

- 69 Soud poznamenává, že žalobkyně zpochybňuje toto poměrné porovnání, ale neprokázala, že toto porovnání je nesprávné, přičemž krom toho a v rozporu s tvrzením žalobkyně Komise použila toto porovnání, pouze aby se ujistila o soudržnosti vybrané nabídky, a nikoliv za účelem přidělení položky č. 1. Komise tedy mohla právoplatně shledat, že „náklady na řízení“ nabídky WT byly vážné a důvěryhodné.

System prémii

- 70 Je třeba stejně jako Komise shledat, že systém premii byl zohledněn v kvalitativním posouzení nabídky za účelem prokázání, že Komise správně neshledala nabídku jako neobvykle nízkou. Tento prvek byl použit k potvrzení důvěryhodnosti a vážnosti finanční nabídky jako celku, a nikoliv jako kritérium pro udělení zakázky. Vzhledem k tomu, že všechny provize získané poskytovatelem vedou k přiměřené odměně ve prospěch Komise a že v projednávaném případě nabídka WT navrhovala v otázce premii významnou část dodatečných příjmů, Komise se mohla ujistit o hospodářské vyváženosti „nákladů na řízení“.

- 71 S ohledem na předcházející se nezdá, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že shledala, že finanční nabídka WT byla hospodářsky nejvýhodnější, aniž by ji považovala za neobvykle nízkou. První žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

2. K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení kvality technických nabídek

Argumenty účastníků řízení

- 72 Žalobkyně shledává, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že udělila nabídce WT nejvyšší známku (87,62 ze 100) za kvalitu navrhovaných služeb. Podle ní by pro účely vysvětlení obdržení vyšší známky měla nabídka WT obsahovat významné záruky kvality služeb cestovní kanceláře, ale rovněž vyšší záruky kvality, než které navrhovala žalobkyně. Podle ní však nabídka WT nemohla nijak zaručit dostatečnou kvalitu uvedených služeb.
- 73 Žalobkyně shledává, že WT tím, že zaměstnala 14 ze svých bývalých 35 zaměstnanců, neměla personál nezbytný k zajištění řádné kvality služeb.
- 74 Žalobkyně poznamenává, že jí nebylo vytknuto žádné pochybení při poskytování služeb v průběhu plnění rámcové smlouvy, tedy v období od 1. dubna 1999 do 31. března 2004. V tomto ohledu připomíná, že v interním sdělení ze dne 6. prosince 2001 vedoucí odboru odpovědný za služební cesty v rámci Komise uznal řádný výkon poskytování služeb cestovní kanceláře a zdůraznil „obecně pozitivní“ charakter těchto služeb. Žalobkyně tak shledává, že její nabídka plně odpovídala požadavkům stanoveným ve specifikacích.
- 75 Žalobkyně zdůrazňuje, že Komise již věděla před samotným počátkem plnění smlouvy, že WT nemohla zajistit řádné poskytování služeb po dobu tří měsíců, tedy v období odpovídajícím jedné osmině počáteční doby smlouvy. Žalobkyně přitom

poznává, že podle přílohy 1 specifikací je poskytování služeb cestovní kanceláře v prostorách orgánů imperativní podmínkou poskytování služeb, mimo jiné s tím, že smlouva může být ukončena, „pokud plnění smlouvy nebylo skutečně zahájeno do tří měsíců od data, které je v této souvislosti stanoveno“. Žalobkyně se také pozastavuje nad tím, že WT byla udělena vyšší známka kvality, když v okamžiku hodnocení nabídek bylo známo, že WT nebude moct plnit smlouvu po dobu tří měsíců.

- 76 Žalobkyně shledává, že při přidělení položky č. 1 WT nebyly dodrženy podmínky specifikace, které jako podmínku přípustnosti nabídek v příloze 1 stanovily předložení důkazu, že uchazeči mají nezbytná povolení k vydávání přepravních dokumentů, a upřesňovaly, že před počátkem plnění smlouvy bude vyžadováno číslo licence IATA (dále jen „licence IATA“). Smlouva uzavřená s WT dne 31. března 2004 přitom začala být plněna dne 1. dubna 2004, kdy WT nemohla poskytnout uvedené číslo licence. Žalobkyně tedy shledává, že byla jediným uchazečem, který dodržel specifikace s ohledem na obdržení licence IATA.
- 77 Komise shledává, že vyhodnotila kvalitu technických nabídek v souladu se specifikacemi a metodologií hodnocení stanovenou před otevíráním nabídek, aniž by se jakkoliv dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 78 Pokud jde o nemožnost zajistit plnění smlouvy mezi 1. dubnem a 27. červnem 2004, Komise uvádí, že žádná smluvní strana, kromě žalobkyně, nebyla schopna splnit nezbytné administrativní a technické požadavky na poskytování služeb v kancelářích Komise ve lhůtě šesti týdnů od rozhodnutí o přidělení a do jednoho měsíce od prvního možného data podpisu smlouvy. Z toho důvodu Komise požádala žalobkyni, aby pokračovala v zajištění této služby, avšak posledně uvedená nakonec této žádosti odmítla vyhovět.

- 79 Komise tedy zdůrazňuje, že z nezbytně naléhavých důvodů způsobených nepředvídatelnými událostmi, za které zadavatel neodpovídá a které by mohly ohrozit zájmy Společenství, musela použít čl. 126 odst. 1 písm. c) prováděcích pravidel. Podepsala tedy dotyčnou smlouvu s dodatkem, který nové smluvní straně umožňuje poskytovat služby „ex-plant“, tedy v jeho prostorách, v přechodné době od 1. dubna do 19. května 2004, a nikoliv po dobu tří měsíců, jak tvrdí žalobkyně.
- 80 V tomto ohledu Komise připomíná, že musela čelit nepředvídatelnému odstoupení několika orgánů, včetně Evropského parlamentu a Soudního dvora, od zakázky. V projednávaném případě specifikace nestanovily žádný přesný termín zahájení poskytování služeb s výjimkou toho, že smlouva měla být podepsána před 30. červnem 2004 a že nabídky byly platné devět měsíců od 2. prosince 2003. Mimoto WT byla vždy schopna provést spornou zakázku, která měla být zahájena nejpozději 1. července 2004.
- 81 Komise navíc zpochybňuje tvrzení, že již v době interinstitucionální výzvy k podávání nabídek jí byly obsahově známy potíže, které vzniknou v důsledku odstoupení orgánů od zakázky. Technické a administrativní problémy znemožňující provedení zakázky „in-plant“ od 1. dubna 2004 vyvstaly až dne 8. března 2004 na jednání s WT. Komise tedy shledává, že problémy jí byly známy až po ukončení nabídkového řízení, což ji zavazovalo k nalezení adekvátního řešení.
- 82 Komise zdůrazňuje, že podle specifikací bude licence IATA vyžadována až před zahájením poskytování služeb, tedy po ukončení nabídkového řízení. Navíc tato licence není žádným kritériem pro hodnocení kvality.

- 83 WT zpochybňuje skutečnost, že nejvyšší známka měla být automaticky udělena dosavadní smluvní straně.
- 84 Co se týče licencí IATA, WT zdůrazňuje, že měla obecnou licenci vztahující se na její činnost v Belgii a licence IATA pro každou z jejích kanceláří. WT shledává, že žádný uchazeč, kromě žalobkyně, nemohl mít licenci, co se týče prostor umístěných v budovách Komise. WT mimoto zdůrazňuje, že z přílohy 1 specifikací (bod 2.2) vyplývá, že mít zvláštní číslo licence IATA k plnění smlouvy není vůbec podmínkou přípustnosti nabídek.
- 85 Nakonec co se týče počtu zaměstnanců WT připomíná, že splnila podmínku uvedenou ve vyhlášení zakázky. Měla totiž k dispozici nejméně 70 zaměstnanců v Belgii s tím, že podle ní měla většina těchto zaměstnanců odbornou kvalifikaci požadovanou v čl. 5.2 přílohy 1 specifikací.

Závěry Soudu

- 86 Je třeba nejprve připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že kvalita nabídek má být vyhodnocena na základě samotných nabídek, a nikoliv zkušeností získaných uchazeči se zadavatelem v rámci předchozích smluv nebo na základě výběrových kritérií, jako je technická způsobilost uchazečů, která již byla prověřena ve fázi výběru přihlášek a která nemohou být opět zohledněna za účelem porovnání nabídek (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 1988, Beentjes, 31/87, Recueil, s. 4635, bod 15, a výše uvedený rozsudek Esedra v. Komise, bod 158).

- 87 V projednávaném případě z článku 6 specifikací vyplývá, že kritéria pro udělení zakázky jsou dvě, tedy kvalita navrhovaných služeb a nabídnuté ceny. Kvalita nabídky má být hodnocena podle čtyř kritérií: i) personálu, ii) technických a logistických prostředků, iii) řízení a informačních komunikací a iv) schopnosti vyjednat nejlepší tarify.
- 88 Dosavadní zkušenosti žalobkyně tedy nemohou bránit existenci nabídky jiného uchazeče, která je schopná nabídnout vyšší kvalitu než nabídka žalobkyně a která dostatečně odpovídá čtyřem stanoveným kritériím kvality.
- 89 Co se týče počtu zaměstnanců, WT navrhovala 29 zaměstnanců pro položku č. 1, zatímco žalobkyně navrhovala 39 zaměstnanců. Odhad WT se mohl Komisi jevit jako důvěryhodný, jelikož produktivita a efektivita WT, jak posledně uvedená vysvětlila v jedné ze svých písemných odpovědí Soudu a jak je uvedeno v bodě 65 tohoto rozsudku, mohou odůvodnit nižší počet zaměstnanců ve vztahu k žalobkyni, aniž by byla snížena očekávaná kvalita služeb.
- 90 Navíc je třeba poznamenat, že ani finanční nařízení, ani prováděcí pravidla nevyžadují, aby měl uchazeč v okamžiku, kdy podává svoji nabídku, skutečně k dispozici personál za účelem plnění budoucí smlouvy, která by s ním mohla být uzavřena. Každý vybraný uchazeč totiž musí být schopný zahájit poskytování služeb k datu stanoveném ve smlouvě, která je výsledkem nabídkového řízení, a nikoliv před tím, než je mu zakázka nakonec přidělena. Vyžadovat, aby uchazeč měl v okamžiku podání své nabídky k dispozici požadovaný počet zaměstnanců, by zvýhodnilo uchazeče, kteří jsou momentálně smluvní stranou, a popřelo samotnou podstatu nabídkového řízení. V projednávaném případě specifikace výlučně požadovaly, aby uchazeč v okamžiku podání své nabídky disponoval nejméně 70 zaměstnanci v Belgii a WT tuto podmínku splnila.

- 91 Je třeba připomenout, že potíže WT s plněním, kdy WT nebyla schopna získat požadovanou licenci IATA, a tedy poskytovat služby v prostorách Komise od 1. dubna 2004, byly spojeny s odstoupením některých orgánů od zakázky, což vyvolalo nutnost podat druhou výzvu k podávání nabídek, přičemž tyto potíže se objevily až po přidělení zakázky. Tyto potíže se totiž objevily až 8. března 2004 na jednání mezi Komisí a WT. Argument žalobkyně, že potíže WT s plněním v době prvních tří měsíců smlouvy nemohly odůvodnit udělení vyšší známky a měly vést Komisi k odstoupení od smlouvy, kterou nakonec podepsala s WT, je tedy irelevantní.
- 92 Podle návrhu smlouvy přiloženého ke specifikacím je v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, možnost odstoupení pouze jednou z možností poskytnutých orgánu. V projednávaném případě však Komise rozhodla, že dotyčné služby nebyly poskytnuty s příliš velkým zpožděním a že nebudou poskytnuty v nepřijatelné lhůtě s tím, že WT zahájila poskytování svých služeb od 1. dubna 2004 za podmínek stanovených a upravených v dodatku ke smlouvě.
- 93 Navíc podle specifikací není schopnost okamžitě poskytovat služby kritériem pro hodnocení kvality, vzhledem k tomu, že byl stanoven pouze konečný termín zahájení poskytování služeb, což byl v projednávaném případě 1. červenec 2004. Skutečnost, že WT nebyla schopna poskytovat služby v prostorách Komise od 1. dubna 2004 není porušením specifikací, jelikož posledně uvedené stanovily pouze lhůtu pro zahájení poskytování služeb. WT totiž poskytovala služby „in-plant“ od 24. května 2004, tedy více než jeden měsíc před konečným termínem stanoveným ve specifikacích.
- 94 Co se týče zvláštní licence k plnění smlouvy, specifikace uvádějí, že „zvláštní číslo licence IATA k plnění smlouvy, jakož i povolení místních správních orgánů pro oblast cestovních kanceláří [...] budou požadovány před zahájením činnosti [...]“ [příloha 1 specifikací (bod 2.2)]. WT na jednání uvedla, že dne 10. května 2004 obdržela licenci „A“, která je vyžadována k následnému získání licence IATA.

V projednávaném případě WT získala licenci IATA dne 18. května 2004. WT tedy vyhověla požadavkům specifikací, jelikož měla uvedenou licenci před 1. červencem 2004.

- 95 S ohledem na použití vyjednávacího řízení čl. 126 odst. 1 písm. c) prováděcích pravidel uvádí, že „[z]adavatelé mohou použít vyjednávací řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky [...] pokud z nezbytně naléhavých důvodů způsobených nepředvídatelnými událostmi, za které zadavatel neodpovídá a které by mohly ohrozit zájmy Společenství, není možné dodržet lhůty platné pro ostatní řízení“.
- 96 Pokud jde o nepředvídatelnost události a okolnost, zda za ni zadavatel odpovídá, je třeba uvést, že Komise dne 29. července 2003 zveřejnila nové vyhlášení zakázky v důsledku odstoupení ostatních orgánů od zakázky, což způsobilo změnu časového plánu. Komise ve své odpovědi na písemnou otázku Soudu vysvětlila, že Parlament dal po udělení souhlasu se zveřejněním vyhlášení veřejné zakázky najevo svou zdrženlivost, pokud jde o účast ve výzvě k podávání nabídek na jednání dne 3. června 2003. Posledně uvedený zejména oznámil výhrady s ohledem na udělení zakázky na základě položek podle města. Dne 11. června 2003 personální generální ředitel Parlamentu sdělil, že Parlament není schopen dokončit přípravu specifikací do 30. října 2003. Dodržení lhůty navrhované Parlamentem by narušilo průběh nabídkového řízení s ohledem na uplynutí maximální doby platnosti dosavadní smlouvy, tedy 31. března 2004. Dne 8. července 2003 Parlament oznámil, že od zakázky odstupuje, což také učinily ostatní orgány. Komise rovněž vysvětlila, že nemohla více upřesnit termín zahájení poskytování služeb ve výzvě k podávání nabídek, ale mohla stanovit pouze konečné datum, jelikož každá položka měla své zvláštnosti, zejména rozdílné doby platnosti, což neumožňovalo stanovení jednotného termínu pro zahájení poskytování služeb pro všechny položky. Mimoto Komise se až na jednání dne 8. března 2004 dozvěděla, že řízení o získání licence IATA požadované k poskytování „in-plant“ služeb vyžadovalo čas, a mohlo tedy způsobit zpoždění poskytování služeb.

- 97 Za účelem vyřešení těchto potíží vyplývajících z odstoupení orgánů od zakázky tedy Komise navrhla žalobkyni zajistit službu v přechodné době šesti až osmi týdnů, což posledně uvedená odmítla.
- 98 Soud tedy shledává, že časový plán narušený nepředvídatelným odstoupením některých orgánů od zakázky a odmítnutím ze strany žalobkyně poskytovat služby v přechodné době neumožňoval Komisi zachovat kontinuitu služeb cestovní kanceláře, aniž by podepsala dodatek umožňující WT poskytovat služby „ex-plant“ od 1. dubna do 19. května 2004, čímž Komise čelila velmi naléhavé situaci, ve které se nacházela.
- 99 Mimoto se zdá, že Komise nehrála žádnou roli v dotyčných odstoupeních od zakázky, která jí nemohou být přičítána a která byla nepředvídatelná, jelikož výhrady Parlamentu se objevily až po původním zveřejnění vyhlášení zakázky.
- 100 S ohledem na ohrožení zájmů Společenství je třeba shledat, že význam kontinuity dotčených služeb v projednávaném případě, kdy jde o 57 000 služebních cest za rok, je takový, že Komise musela zajistit jejich kontinuitu a použít vyjednávací řízení.
- 101 Soud shledává, že vyjednávací řízení nebylo vůbec použito v rámci výzvy k podávání nabídek. Toto řízení bylo totiž použito pouze pro podpis dodatku k hlavní smlouvě, která byla výsledkem nabídkového řízení a která byla podepsána 31. března 2004. Jediným cílem tohoto dodatku tak bylo umožnit poskytování uvedených služeb „ex-plant“ v době od 1. dubna do 19. května 2004 s ohledem na odmítnutí žalobkyně zajistit služby v přechodné době.

- 102 Soud rovněž ve specifikacích shledává, že bylo požadováno, aby byl uchazeč schopen poskytovat služby v prostorách Komise nikoliv k datu podání nabídky, ale k datu 1. července 2004. Z důvodu odmítnutí ze strany žalobkyně prodloužit smlouvu po uplynutí platnosti smlouvy dne 31. března 2004 tedy Komise musela nalézt smluvní dohodu s WT k zajištění kontinuity služeb. Zdá se totiž legitimní, že předčasné poskytování služeb od 1. dubna 2004 vyžadovalo smluvní úpravu, aby bylo zejména umožněno dočasné poskytování služeb „ex-plant“. V tomto ohledu je třeba rovněž poznamenat, že WT sama splňovala požadavky stanovené ve specifikacích, jelikož byla schopna poskytovat služby v prostorách Komise od 24. května 2004, tedy měsíc před konečným termínem stanoveným ve specifikacích.
- 103 Je tedy namístě shledat, že podmínky uvedené v čl. 126 odst. 1 písm. c) prováděcích pravidel byly splněny a použití vyjednávacího řízení je odůvodněné.
- 104 Pokud jde nakonec o žalobní důvod žalobkyně vznesený v její replice a vycházející z porušení zásad rovného zacházení a nediskriminace sankcionovaného v čl. 89 písm. 1 finančního nařízení, je třeba poznamenat, že podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu předkládání nových důvodů v průběhu řízení není přípustné, ledaže by se tyto důvody zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Vzhledem k tomu, že tento žalobní důvod nebyl uveden v žalobě a že se nejedná o okolnost, která vyšla najevo v průběhu řízení, je třeba jej prohlásit za nepřipustný.
- 105 S ohledem na předcházející se nezdá, že by se Komise dopustila zjevně nesprávného kvalitativního posouzení vybrané nabídky. Druhý žalobní důvod tak musí být zamítnut.

3. K žádosti o předložení dokumentů týkajících se přidělení položky č. 1

- 106 V rámci organizačních procesních opatření si Soud od vedlejšího účastníka vyžádal především předložení informací týkajících se jeho nabídky. Soud tak považuje věc za dostatečně objasněnou na základě přezkumu spisu, aby spor mohl rozhodnout bez nařízení Komisi předložit všechny dokumenty týkající se přidělení položky č. 1, jak navrhuje žalobkyně podle článku 64 jednacího řádu.

K návrhům na náhradu škody

- 107 Z předcházejícího vyplývá, že Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení ve volbě vybraného uchazeče a mimoto nijak neporušila finanční nařízení. Krom toho se žalobkyně nedovolává žádné další skutečnosti, kromě těchto dvou žalobních důvodů, které by mohly vést k protiprávnosti zakládající odpovědnost Společenství. Návrh na náhradu škody tak musí být považován za neopodstatněný, aniž by bylo nutné, aby Soud rozhodl o přípustnosti tohoto návrhu.

- 108 S ohledem na předchozí tedy žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 109 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník řízení, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení Komise a vedlejšího účastníka, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení Komise a vedlejšího účastníka, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. července 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

J. Pirrung

Obsah

Právní rámec	II - 2632
Skutkový základ sporu	II - 2633
Řízení a návrhy účastníků řízení	II - 2637
K návrhům na zrušení	II - 2640
1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 146 prováděcích pravidel a zjevného pochybení v posouzení finančních nabídek	II - 2640
Argumenty účastníků řízení	II - 2640
Závěry Soudu	II - 2645
Mzdové náklady	II - 2647
Provozní náklady	II - 2649
Všeobecné náklady	II - 2649
Systém prémie	II - 2651
2. K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení kvality technických nabídek	II - 2652
Argumenty účastníků řízení	II - 2652
Závěry Soudu	II - 2655
3. K žádosti o předložení dokumentů týkajících se přidělení položky č. 1	II - 2661
K návrhům na náhradu škody	II - 2661
K nákladům řízení	II - 2661